

Mál nr. 169/2020**M og
V vegna ábyrgðartryggingar sveitafélagsins A****Ágreiningur um bótaskyldu vegna vinnuslyss sem M varð fyrir hinn 18. febrúar 2019.****Gögn.**

Málskot mótttekið 14.05.2020 ásamt fylgiskjölum 1-13.

Bréf V dags. 26.05.2020.

Viðbótarathugasemdir M, dags.. 28.05.2020.

Málsatvik.

Hinn 18. febrúar 2019, þegar M var að störfum hjá A, varð hann fyrir slysi. Slysið atvikaðist með þeim hætti að M, sem hafði verið falið það verkefni að hreinsa snjó við leikskóla í A, setti hægri hönd í útblásturstúðu snjóblásarans, í þeim tilgangi að losa stíflu í honum. Ágreiningur málsins snýr einvörðungu að því hvort bótaskylda úr ábyrgðartryggingu A sé til staðar, en fallist hefur verið á bótaskyldu úr slysatryggingu launþega.

M byggir kröfu sína á því að engar hlífar eða annar öryggisbúnaður hafi verið á útblásturstúðu snjóblásarans og því hægt að komast að hættulegum, hreyfanlegum hlutum innan hennar. Því hafi ekki verið að farið að fyrirmælum Vinnueftirlitsins hvað þetta varðaði. Þá hafi A ekki látið gera skriflega áætlun um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi. Enn fremur hafi engar skýrar verklagsreglur verið til staðar um framkvæmd starfsins og M hafi fengið ófullnægjandi leiðbeiningar um það. Byggir M á því að A hafi, samkvæmt framagreindu, vanrækt skyldur sínar á grundvelli laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum og reglna settra með stoð í þeim. Jafnvel þó einhver eigin sök geti verið til staðar hjá M sé hún ekki slík að eigi að varða missi bótaréttar að öllu leyti.

Í bréfi sínu til nefndarinnar tekur V fram að í skýrslu Vinnueftirlitsins hafi verið komist að þeirri niðurstöðu að orsök slyssins væri fyrst og fremst sú að M hefði ekki stöðvað snjóblásarann áður en hann reyndi að losa stífluna. Snjóblásaranum sé haldið í gangi með því að halda í handfang á honum, og M hefði aðeins þurft að sleppa handfanginu til að stöðva blásarann og koma með því í veg fyrir að hætta skapaðist. M hafi auk þess verið reyndur starfsmaður, eftir þriggja ára starf hjá A, og hafi enn fremur haft verkstjórn með höndum. Hafi hann því sjálfur borið ábyrgð á því að starfsskilyrði væru fullnægjandi. Telur V samkvæmt framansögðu að slys M verði ekki rakið til atvika sem A beri skaðabótaábyrgð á heldur til aðgæsluleysis M sjálfs.

Í viðbótarathugasemdum sínum mótmælir M því að hann beri einhvers konar verkstjóranskyldur enda séu fullyrðingar um slíkt ósannaðar.

Álit:

Bótaskylda úr ábyrgðartryggingu A er háð því að A beri skaðabótaábyrgð á tjóni M. Þannig þarf tjón M að vera rakið til saknæmra athafna eða athafnaleysis af hálfu A eða aðila sem það ber ábyrgð á. Fyrir nefndinni liggur umsögn Vinnueftirlitsins um slysið, dags. 26 mars 2019, og kemur þar fram að samkvæmt niðurstöðum rannsóknar megi rekja orsök þess til þriggja þátta; í fyrsta lagi þess að M hafi ekki stöðvað snjóblásarann þegar hann losaði stífluna, í öðru lagi til þess að öryggisbúnaði á útblásturstúðu hafi verið áfátt og í þriðja lagi til þess að verklagsreglum, fræðslu og þjálfun hafi verið ábótavant. Er fyrirmælum um úrbætur beint til A vegna þessa. Með hliðsjón af framangreindu er það því niðurstaða nefndarinnar að örsök slyss M megi rekja til athafnaleysis A hvað varðar skort á öryggisbúnaði og leiðbeiningum, og því sé bótaskylda fyrir hendi. Er þá jafnframt litið til þess að gegn neitun A liggur ekkert fyrir um að hann hafi borið verkstjórnarábyrgð í starfi sínu hjá A.

Hins vegar verður að líta svo á að M hafi, með því að slökkva ekki á virkni snjóblásarans með því að sleppa umræddu handfangi, af stórkostlegu gáleysi átt þátt í því að tjónsatburður varð og því verði bætur til hans skertar á grundvelli 23. gr. a. skaðabotalaga nr. 50/1993. Verður honum því gert að bera helming tjóns síns sjálfur.

Niðurstaða.

Má rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V en rétt er að skerða þær um helming vegna meðábyrgðar hans á slysi sínu.

Reykjavík 23. júní 2020
Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson, lögm..

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.